

Raad
voor
Vreemdelingen-
betwistingen

Laurentide
Gaucheretstraat 92-94 - 1030 Brussel
Tel. 02 791 60 00 - Fax 02 791 62 26
RVV.SECRETARIAT@ibz.fgov.be

De eerste voorzitter

Activiteitenverslag van het jaar 2017

Activiteitenverslag in toepassing van artikel 39/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

INHOUD

I. Organisatie van de RvV	3
1. Personeel	3
2. Budget	4
3. Modernisering van IT	4
4. Nieuw team	4
II. ALGEMENE VERGADERINGEN EN VERENIGDE KAMERS	5
1. Algemene vergaderingen	5
2. Verenigde Kamers	6
III. PUBLICATIE EN COLLOQUIA	8
1. 10 jaar RvV	8
a. Colloquia	9
b. Boek	9
2. Andere tussenkomsten en voordrachten	9
IV. STATISTISCH OVERZICHT VAN HET JAAR 2017	10
1. Overzicht van de inkomende beroepen (input)	11
a. Overzicht van de input	11
b. . Overzicht van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid (UDN)	13
c. . Overzicht van de versnelde procedures in Volle Rechtsmacht	14
2. Overzicht van de uitgesproken arresten (output)	15
3. Werkvoorraad van hangende beroepen van de RvV	17

I. ORGANISATIE VAN DE RvV

1. Personeel

Evolutie effectief personeelsbestand	N	juli-12	juli-13	juli-14	dec-15	sept-16	dec-17	% ziekteverzuim
Magistraten	38	42	46	47	54	54	54	12,4%*
Griffiers	8	10	10	11	11	13	15	0,2%*
Totaal in functie: magistraten en griffiers	46	52	56	58	65	67	69	
Opdeling van het administratief personeel niveau	juli-11	juli-12	juli-13	juli-14	dec-15	sept-16	dec-17	% ziekteverzuim
A	119,20	112,63	103,57	94,40	105,90	100,70	97,3	
B	6,00	5,00	4,00	7,00	7,80	7,80	7,8	
C	60,65	75,05	77,70	69,90	75,60	86,80	66,5	
D	16,80	18,00	16,40	14,70	15,70	15,70	14,6	
Totaal	202,65	210,68	201,67	186	205	211	186,2	5,5%**
Totaal	248,65	262,68	257,67	244	270	278	255,2	

* Cijfers voor het 4^e trimester van 2017

** Cijfers voor het 3^e trimester 2017. De afwezigheidsgraad van het administratief personeel van de RvV loopt gelijk met het ziekteverzuim in alle F.O.D.

Opmerkingen:

Het ziekteverzuim bij het administratief personeel van de RvV loopt gelijk met het ziekteverzuim in alle F.O.D.. Bij griffiers ligt het ziekteverzuim merkkelijk lager dan het gemiddelde in alle F.O.D. Het ziekteverzuim bij magistraten ligt dubbel zo hoog als het gemiddelde vastgesteld in andere F.O.D wat vragen doet rijzen over het zwaarwegend karakter van het werk van de rechters in vreemdelingen zaken en de noodzaak om hun sociaal statuut aan te passen.

2. Budget

	Basisallocatie <i>Allocation de base</i>	Vastleggingskrediet <i>Crédit d'engagement</i>	Blokkering <i>Blocage</i>	Vereffeningskrediet <i>Crédit de liquidation</i>	Blokkering <i>Blocage</i>
		2 386 000,00	400 000,00	2 393 000,00	400 000,00
Werkingskosten niet-ICT <i>Coûts d'exploitation non-IT</i>	136401121101	1 858 000,00	250 000,00	1 865 000,00	250 000,00
Werkingskosten ICT <i>Coûts d'exploitation IT</i>	136401121104	265 000,00	0,00	265 000,00	0,00
Investeringskosten niet-ICT <i>Coûts d'investissement non-IT</i>	136401742201	61 000,00	30 000,00	62 000,00	30 000,00
Investeringskosten ICT <i>Coûts d'investissement IT</i>	136401742204	202 000,00	120 000,00	201 000,00	120 000,00

3. Modernisering van de IT

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een modern rechtscollege dat een pioniersrol wenst te vervullen.

Meerdere toepassingen werden tijdens 2017 gemoderniseerd.

Een nieuw infomaticaprogramma VPN (*Virtual Private Network*) is op de Raad geïnstalleerd. Dit multifunctioneel systeem laat toe om vanuit de thuisomgeving op snelle en beveiligde wijze toegang te verkrijgen tot het netwerk van de Raad.

Inzake telefonie heeft de Raad geopteerd voor het system Skype for Business. Derhalve kunnen alle medewerkers onderling gratis telefoneren en chatten. Bovendien laat het systeem aan een attaché en magistraat toe gelijktijdig samen te werken aan een ontwerparrrest, er overleg over te plegen, de tekst aan te passen en « conference calls » te organiseren.

4. Nieuw team

Per KB van 11 augustus 2017 (in werking getreden op 30 augustus 2017) zijn de heren Serge Bodart en Geert De Boeck benoemd tot respectievelijk Eerste voorzitter en Voorzitter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Hun mandaat duurt vijf jaar.

De Algemene Vergadering van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft de nieuwe Eerste voorzitter en Voorzitter tijdens een plechtige zitting op vrijdag 15 september 2017 geïnstalleerd. De nieuwe korpschef heeft zich tijdens zijn installatietoespraak gericht tot alle personeelsleden en hen bedankt voor de enorme arbeid geleverd op de Raad. Om kwaliteitsvolle arresten te leveren is het essentieel om te kunnen rekenen op de dagelijkse toewijding van elke medewerker van de Raad: van het onderhoudspersoneel tot de informaticadienst, van de personeelsleden van de griffie tot de juristen, van de logistieke medewerkers tot de magistraten. De Raad is veel meer dan louter de som van de personen die er individueel aan de slag gaan.

De heer Bodart heeft vervolgens de cruciale rol van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in een rechtsstaat in herinnering gebracht. Uit de aanwezigheid van leden van de balie en vertegenwoordigers van belangenverenigingen die opkomen voor de rechten van vreemdelingen, en de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie bleek erkenning voor de onpartijdigheid van de Raad. De Eerste voorzitter benadrukte het fundamenteel belang van het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een rechtscollege om willekeur te voorkomen in het vreemdelingenrecht. Uiteindelijk dient dit rechtscollege op een onafhankelijke en

onpartijdige wijze, na alle partijen te hebben gehoord, te kunnen recht spreken. Tot slot wees hij erop *“dat in zulk gevoelige materie, nog meer dan in andere sectoren, het recht het enige alternatief is voor geweld”*.

Deze conclusie is tekenend voor de denkwijze van de nieuwe tandem aan het hoofd van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die collegialiteit cruciaal vindt voor de realisatie van het beleidsplan van de Eerste voorzitter zodat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn wettelijke opdracht kan vervullen nl. in volle onafhankelijkheid daadwerkelijke rechtsbescherming bieden.

II. ALGEMENE VERGADERING EN VERENIGDE KAMERS

De Raad spreekt naast de vele arresten die uitgaan van een alleenzettelend rechter of een zetel van drie rechters, ook arresten uit in algemene vergadering of in verenigde kamers.

Overeenkomstig artikel 39/12 van de wet van 15 december 1980 beslist de Eerste Voorzitter of de Voorzitter op eigen initiatief of op verzoek van een kamer of het noodzakelijk is met het oog op de eenheid van de rechtspraak of de rechtsontwikkeling dat een zaak door de algemene vergadering of verenigde kamers behandeld wordt.

In 2017 werden drie arresten in algemene vergadering en negen arresten in verenigde kamers (zes rechters, 3 N en 3 FR) uitgesproken. De inhoud van elk arrest wordt beknopt besproken.

1. Algemene vergadering

AV 11/10/2017 : Asielzoekers uit Bagdad: elk dossier heeft een afzonderlijk onderzoek

In twee arresten spreekt de Algemene Vergadering van de Raad zich uit over de beoordeling van het klimaat van geweld dat heerst in Bagdad.

De Algemene Vergadering overweegt dat het geweldsklimaat in Bagdad het gevolg is van een intern gewapend conflict en tot op zekere hoogte alle burgers zonder onderscheid kan treffen. De mate van het geweld is echter niet dermate hoog dat het voor elke burger, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een ernstige bedreiging vormt.

Het enkele gegeven dat een asielzoeker afkomstig is uit Bagdad volstaat dus niet om internationale bescherming te verlenen. Er dient individueel te worden onderzocht of de asielzoeker omwille van persoonlijke omstandigheden, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van het geweld dat zich in Bagdad voordoet. Dit is het geval indien de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij rechtstreeks door de plegers van dit geweld wordt geviséerd, waardoor hij desgevallend in aanmerking kan komen om als vluchteling te worden erkend in de zin van het Verdrag van Genève. De Raad benadrukt dat dit ook het geval kan zijn wanneer de asielzoeker door de plegers van het geweld niet als een rechtstreeks doelwit wordt beschouwd, maar wanneer een verhoogde kwetsbaarheid, een verscherpte lokale vatbaarheid of een precaire socio-economische situatie tot gevolg hebben dat hij een hoger risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld in het kader van het gewapend conflict. (RvV 20 november 2017, nr. [195 227](#) en nr. [195 228](#)).

AV 23/03/2017 : Weigering humanitair visum

Na de uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie naar aanleiding van de [prejudiciële verwijzing](#) van 7 maart 2017 (HvJ (Grote Kamer), 7 maart 2017, X en X, t. Belgische Staat, C-638/16 PPU), riep de Raad de partijen op voor de zitting van 23 maart 2017.

De Raad brengt vooreerst in herinnering dat er een prejudiciële vraag aanhangig werd gemaakt bij het Grondwettelijk Hof betreffende artikel 39/82, §1 en §4 van de vreemdelingenwet. In het kader van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid komt het passend voor om voorlopig aan te nemen dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid niet kan worden aangenomen en het onderzoek van het schorsingsverzoek verder te zetten in het licht van de wettelijke vereisten.

Vervolgens werpt de verwerende partij tijdens de debatten een exceptie op van niet-ontvankelijkheid van het beroep gelet op het prejudiciële arrest van het HvJ en zij duidt het gebrek aan belang dat eruit voortvloeit in hoofde van de verzoekende partij. Uit het arrest van het HvJ blijkt immers dat een aanvraag tot afgifte van een visum met territoriaal beperkte geldigheid die door een onderdaan van een derde land op

grond van artikel 25 van de Visumcode werd ingediend om humanitaire redenen bij de vertegenwoordiging van de lidstaat van bestemming op het grondgebied van een derde land, met de bedoeling bij zijn aankomst in deze lidstaat een verzoek om internationale bescherming in te dienen en bijgevolg in die lidstaat meer dan 90 dagen te verblijven binnen een periode van 180 dagen, niet binnen de werkingssfeer van de visumcode valt, maar gezien het huidige Unierecht enkel onder het nationale recht ressorteert.

In casu blijkt uit het administratief dossier dat de verzoekende partijen ondubbelzinnig “visa met territoriaal beperkte geldigheid” hebben gevraagd “om humanitaire redenen” in toepassing van artikel 25 van de Visumcode.

In hun visumaanvragen verduidelijken de verzoekende partijen “dat een dergelijk visum tot doel heeft hen toe te laten de bezette stad Aleppo te verlaten om een asielaanvraag in België in te dienen”.

De overwegingen van het HvJ dwingen de Raad vast te stellen dat geen enkel gunstig gevolg kan worden gegeven aan de aanvraag van de verzoekende partijen om hen visa met territoriaal beperkte geldigheid af te leveren op basis van artikel 25 van de Visumcode.

Bijgevolg dient het verzoek tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen onontvankelijk te worden verklaard wegens gebrek aan belang. Vermits de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen het accessorium vormt van het verzoek tot schorsing, dient deze eveneens te worden verworpen (RvV 30 maart 2017, nr. [184 913](#) AV).

2. Verenigde Kamers

VK 26/10/2017 : Verblijfsrecht versus strafuitvoeringstraject

De Verenigde Kamers van de Raad deden uitspraak over de wettigheid van een beslissing die een einde stelt aan het verblijf van een Marokkaanse onderdaan wegens ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid. De betrokken vreemdeling werd in een tijdsspanne van dertien jaar vijf keer correctioneel veroordeeld waarvan drie maal wegens inbreuken op de wetgeving inzake verdovende middelen.

De bestreden beslissing is het resultaat van een individueel onderzoek waarbij de staatssecretaris alle objectieve en relevante gegevens, die blijken uit het administratief dossier, in acht heeft genomen. In de bestreden beslissing wordt op deugdelijke en omstandige wijze toegelicht waarom het persoonlijk gedrag van verzoeker een ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving en waarom het recidivegevaar, ondanks een positief detentieverloop en uitzicht op een mogelijke tewerkstelling na invrijheidsstelling, nog niet geweken is.

De Raad gaat hierbij in op het onderscheid tussen de beoordeling van de strafuitvoeringsrechtbank binnen een individueel strafuitvoeringstraject, enerzijds, en het prerogatief van de staatssecretaris om, in het kader van de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid, verblijfsrechtelijke maatregelen te nemen, anderzijds.

Tevens merkt de Raad op dat de beslissing van de staatssecretaris, in overeenstemming met de Europese rechtspraak, blijk geeft van een belangenafweging. Gelet op de bijzondere omstandigheden van deze zaak, acht de Raad het niet kennelijk onredelijk dat de staatssecretaris in deze zaak een zwaar gewicht toekent aan het gevaar dat verzoeker vormt voor de openbare orde en derhalve oordeelt dat de belangen van verzoekers gezin, inclusief deze van de minderjarige kinderen, niet opwegen tegen de vrijwaring van de openbare orde (RvV 22 december 2017, nr. [197 311](#))

VK26/10/2017 :Wet op de versterking van de bescherming van de openbare orde en de nationale veiligheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft zich in verenigde kamers uitgesproken over de wettigheid van een beslissing die een einde stelt aan het verblijf van een burger van de Unie waarbij toepassing werd gemaakt van de nieuwe wet van 24 februari 2017. Het beroep van een Franse onderdaan, die steeds in België woonde, werd verworpen. Het gaat om een veroordeelde multirecidivist die tot vijf jaar gevangenisstraf werd veroordeeld voor zijn rol in de internationale drugshandel. De Raad stelt vast dat uit de beslissing de uitzonderlijke ernst van de bedreiging blijkt die van de betrokkene uitgaat voor de nationale veiligheid. Tevens merkt de Raad op dat de beslissing in overeenstemming is met de Europese rechtspraak omdat deze gebaseerd is op een individueel onderzoek en blijk geeft van een deugdelijke belangenafweging (RvV 8 december 2017, nr. [196 353](#)).

VK 24/10/2017 : Imam van de grote moskee

De Verenigde Kamers van de Raad hebben het bevel om het grondgebied te verlaten, dat werd afgeleverd aan de Imam van de Grote Moskee van Brussel, vernietigd.

De beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken berustte in wezen op de overweging dat betrokkene een gevaar betekende voor de openbare orde omwille van zijn nauwe banden met het salafisme, een conservatieve strekking binnen de Islam.

De Raad spreekt zich niet in abstracto uit over de deugdelijkheid van de beschrijving van het salafisme in de beslissing. Onder verwijzing naar verschillende arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie brengt de Raad in de eerste plaats in herinnering dat bij het nemen van een beslissing die gestoeld is op een bedreiging voor de openbare orde, uit de motieven, of minstens uit het administratief dossier, dient te blijken op welke wijze het persoonlijk gedrag van de betrokkene een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging uitmaakt die een fundamenteel belang van de samenleving aantast. Een openbare orde-argument mag immers niet berusten op loutere gissingen of op algemene overpeinzingen. Het bestaan van een dergelijke bedreiging werd in onderhavig geval evenwel niet aangetoond.

Het algemene betoog over de invloed van het salafisme volstaat niet om concreet te duiden waarom het persoonlijk gedrag van deze imam een “actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging uitmaakt die een fundamenteel belang van de samenleving aantast”. (RvV 24 november 2017, nr. [195 538](#)).

VK 22/09/2017 : Afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten aan een Soedanees onderdaan (Verenigde Kamers)

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beveelt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van een bevel om het grondgebied te verlaten dat werd afgeleverd aan een Soedanees die in de buurt van het Maximiliaanpark werd aangehouden.

De beslissing die bij de Raad werd aangevochten, betrof een verwijderingsmaatregel van een vreemdeling van wie de Soedanees nationaliteit niet in twijfel werd getrokken. In zijn verzoekschrift stelde de vreemdeling dat hij afkomstig was uit Darfoer en dat hij deel uitmaakte van een etnische groep die bedreigd werd met genocide. Hij voerde tegen de bestreden beslissing aan dat een terugkeer naar Soedan hem zou blootstellen aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM), dat onmenselijke en vernederende behandelingen verbiedt.

Ter terechtzitting zette de advocaat van de Belgische Staat uiteen dat de betrokkene in Italië en in Frankrijk, het land waar hij een asielaanvraag had ingediend, verbleven had en dat deze landen zouden worden aangezocht met het oog op de ‘terugname’ van betrokkene alvorens diens eventuele terugleiding naar Soedan in het vooruitzicht te stellen.

In zijn arrest stelt de Raad in de eerste plaats vast dat nergens uit het dossier noch uit de beslissing kan worden opgemaakt dat verzoeker daadwerkelijk een titel zou verkrijgen die hem zou toelaten zich ofwel naar Frankrijk, ofwel naar Italië te begeven. Vervolgens merkt de Raad op dat het bestuur zelf toegeeft dat, indien de ‘terugname’ van verzoeker door één van deze landen niet mogelijk zou blijken, zijn verwijdering naar Soedan zal worden overwogen, zonder dat hiervoor een nieuwe beslissing dient te worden genomen. Op grond van wat voorafgaat besluit de Raad dat de beslissing een terugleiding van verzoeker naar Soedan mogelijk maakt, zonder dat werd onderzocht of deze terugleiding hem zou blootstellen aan foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen, hoewel het bestuur op de hoogte was van de omstandigheid dat verzoeker een asielaanvraag had ingediend in Frankrijk.

Bijkomend stipt de Raad aan dat het bestuur aan verzoeker op geen enkel moment voorafgaand aan de beslissing effectief de mogelijkheid had geboden om zijn standpunt kenbaar te maken, noch met betrekking tot zijn eventuele verwijdering naar Soedan, noch met betrekking tot zijn terugname door Frankrijk of Italië. Met verwijzing naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens is de Raad van oordeel dat de Dienst Vreemdelingenzaken, vooraleer deze een beslissing nam, zo nauwkeurig als mogelijk had moeten nagaan of deze beslissing geen risico zou inhouden op een schending van artikel 3 van het EVRM (RvV, 26 september 2017, nr. [192 584](#) VK).

VK 21/06/2017 : Prejudiciële vraag UDN aan Grondwettelijk Hof

Tussen de partijen in onderhavig geschil bestaat er controverse en binnen de Raad is er uiteenlopende rechtspraak over de vraag of de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorbehouden blijft voor gevallen waarin er sprake is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, of dat ook andere beslissingen het voorwerp kunnen zijn van dergelijke procedure.

Aangezien de ontvankelijkheid van het beroep de openbare orde raakt, en nu bij beschikking van 7 juni 2017 het Grondwettelijk Hof de zaak van de rol heeft geschrapt die dezelfde vraag bevatte, meent de Raad dat het aangewezen is om opnieuw ambtshalve de volgende prejudiciële vraag te stellen aan het Hof:

“Schendt artikel 39/82, §1 en § 4, 2e lid van de Wet van 15 december betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen de artikelen 10, 11 en 13 van de Grondwet, al dan niet in samenhang gelezen met artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, in de mate dat een vordering tot schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid enkel zou kunnen ingediend worden door vreemdelingen die het voorwerp uitmaken van een verwijderings- of terugrijvingsmaatregel, waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, en niet door vreemdelingen die het voorwerp uitmaken van een andere akte van een administratieve overheid vatbaar voor vernietiging op grond van artikel 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet?” (RvV 23 juni 2017, nr. [188 829](#)).

VK 18/01/2017 : Weigering visa Turkse imams

De Raad diende zich te buigen over een aantal beslissingen tot weigering van visa lang verblijf aan bedienaren van een erkende eredienst die hun activiteiten in België wensten te komen ontplooiën. De gevraagde verblijfsmachtiging werd aan de betrokken imams geweigerd omdat zij niet als dusdanig officieel kunnen worden aangesteld door de Belgische staat omdat de lokale geloofsgemeenschap waar zij zouden gaan prediken niet erkend is door de bevoegde overheid.

Naar aanleiding van de kritiek van verzoekers stipt de Raad aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris in deze materie over een discretionaire bevoegdheid beschikt en verduidelijkt hij dat er actueel geen vaste gedragslijn bestaat met betrekking tot de afgifte van visa lang verblijf aan imams, in tegenstelling tot wat door verzoekers wordt beweerd.

Betrokkenen beriepen zich onder andere op het recht op godsdienstvrijheid en de beginselen van gelijkheid en non-discriminatie uit de Belgische Grondwet. De Raad stelt echter vast dat zij niet onder het toepassingsgebied van de Belgische Grondwet vallen. Verzoekers voerden tevens de schending aan van het recht op de godsdienstvrijheid zoals vervat in artikel 9 van het EVRM. Betrokkenen bevinden zich fysiek niet in België en de bestreden beslissingen betreffen geen verwijderingsmaatregelen. Bovendien wordt niet aangetoond dat de betrokkenen door toedoen van de beslissing waarbij hun visum lang verblijf wordt geweigerd een reëel risico lopen om blootgesteld te worden aan een flagrante schending van hun recht op vrijheid van godsdienst in hun land van herkomst. De Raad is ook van oordeel dat in de gegeven omstandigheden, eigen aan het concrete geval en waarin enkel specifiek beroep wordt gedaan op artikel 9 van het EVRM, niet blijkt dat verzoekers vallen onder de extraterritoriale rechtsmacht van België.

Wat de opgeworpen schending betreft van het gelijkheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur, merkt de Raad op dat het verschil in behandeling dat zich voordoet tijdens de beoordeling van visumaanvragen van imams die zich in beginsel in een vergelijkbare situatie bevinden, niet enkel berust op een objectief criterium, met name de onmogelijkheid van de Belgische Staat om iemand officieel als imam aan te stellen in geval van niet-erkenning van de betrokken lokale geloofsgemeenschap, maar ook redelijk verantwoord is. Deze beslissing tot niet-erkenning van de betrokken lokale geloofsgemeenschap valt niet onder de bevoegdheid van de Raad.

Gelet op dit alles werden de beroepen verworpen (RvV 10 maart 2017, nrs. [183 663](#), [183 664](#), [183 665](#) en [183 666](#)).

III. PUBLICATIES ET COLLOQUIA

Naast het schrijven van arresten hetgeen de voornaamste taak van de Raad uitmaakt, neemt het rechtscollege ook deel aan vormingsactiviteiten, hetzij als organisator om haar rechtspraak te ontsluiten, de toegang tot de rechter en tot het daadwerkelijk rechtsmiddel te vergemakkelijken, hetzij als deelnemer wat kadert in de verplichting voor rechter en hun medewerkers om zich voortdurend bij te scholen.

In 2017 stond de herdenking van de 10 jaar van de Raad centraal.

1. 10 jaar Raad

Op 1 juni 2017 vervult de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen al een decennium lang zijn rol als onafhankelijk administratief rechtscollege. Om zijn tiende verjaardag te vieren organiseerde de Raad twee academische zittingen en bracht hij een publicatie uit.

Op de academische zittingen van 11 en 18 mei 2017 kwamen telkens ongeveer 200 magistraten, advocaten en rechtspractici bijeen in het Paleis der Academiën. Een aantal van 's lands meest eminente juristen werd bereid gevonden om het woord te nemen en hield het daadwerkelijk karakter van de rechtsbescherming die door de Raad wordt geboden onder de loep. In een eerste zitting werd de complexiteit van de procedures en de moeilijkheden van het functioneren in een meergelaagde rechtsorde bevestigd. Tijdens de tweede zitting kwam de toegang tot de rechter, het recht op een eerlijk proces en de eenheid van rechtspraak aan bod en werd nagedacht over alternatieve manieren van geschillenbeslechting om te komen tot meer billijke en duurzame oplossingen voor de vreemdeling als bijzonder kwetsbare rechtszoekende in onze samenleving.

Daarnaast toont de Raad zich tien jaar na zijn oprichting aan de wereld met een opmerkelijke [publicatie](#) "**10 jaar Raad voor Vreemdelingenbetwistingen: daadwerkelijke rechtsbescherming / 10 ans du Conseil du Contentieux des Étrangers : la protection juridictionnelle effective**".

a. Colloquia

Doorheen het jaar 2017 namen magistraten en attachés aan een belangrijk aantal colloquia deel, soms als waarnemer dan wel als sprekers. Het gaat om colloquia die werden georganiseerd in binnen- en buitenland. Via het intranet van de Raad stelt de juridische dienst samenvattingen van deze colloquia ter beschikking van alle medewerkers van de Raad om de zo verworven kennis met het grootst mogelijk aantal personen te delen. Van belang zijn ook diverse interne vormingen die de juridische dienst organiseert waarop alle medewerkers uitgenodigd zijn met als doel iedereen op de hoogte te brengen van wetwijzigingen en belangrijke arresten van de AG of VK.

Hieronder volgt een niet-alomvattende lijst van colloquia waaraan rechters en attachés van de Raad deelgenomen hebben :

Europa :

- Berlijn- European Immigration and Asylum Law
- Straatsburg - ERA conferentie - Latest case law of the European Court of human rights on freedom of expression (art. 10 ECHR)
- Athene - IAJRL 11TH CONFERENCE + coaching van een workshop
- Malta – EASO - Workshop " For Judicial Trainers on Implementing the Judicial Analysis on Ending International Protection in national professional development measures"
- Italië - The contribution of the EU Charter of Fundamental Rights to Effective Judicial Protection under EU Law – Universiteit van Parma

België :

- Studienamiddag gewijd aan het Handvest van de Grondrechten van de EU
- « Helder juridisch schrijven » G. Put
- « De Staatlozen » UNHCR
- Colloquium over de "European Single Permit"
- Vormingsmiddag over de leeftijdsbepaling van niet begeleide minderjarige vreemdelingen (NBMV)

b. Boek

Zoals onder punt 1 werd vermeld, heeft de Raad ter gelegenheid van zijn 10 jaar bestaan, een jubileumboek met als titel **10 jaar Raad voor Vreemdelingenbetwistingen: daadwerkelijke rechtsbescherming** gepubliceerd. Deze bundel van bijna 700 pagina's, uitgegeven door *Die Keure*, is de pennenvrucht ontstaan uit een intense collectieve arbeid van rechters, attachés en medewerkers van andere diensten die in minder dan 6 maanden dit ambitieus werkstuk verwezenlijkt hebben.

Deze publicatie bevat twee delen.

In het eerste deel van dit boek stelt de Raad zich eerst voor door zijn bevoegdheden en procedures te overlopen en een inkijk te bieden in de interne organisatie van dit onafhankelijk administratief rechtscollege. In het tweede deel worden vooraanstaande deelthema's van het materiële vreemdelingenrecht zoals de ontvankelijkheid, het gebruik der talen, of de asielberoepen van niet begeleide minderjarige vreemdelingen behandeld.

2. Andere tussenkomsten en voordrachten

Hieronder volgt een niet-alomvattende lijst van colloquia waaraan rechters van de Raad deelgenomen hebben :

Studiedag "Traumatisme chez les enfants et famille en exil", georganiseerd door het UNHCR, het platform "Mineurs en exil" en het Kenniscentrum Hoger Instituut voor Gezinswetenschappen (Odiseehogeschool)

Uiteenzetting over de meervoudige asielberoepen tijdens een seminarie georganiseerd in het kader van het *Refugee Law Clinic* van de ULB

Athene - IAJRL 11TH CONFERENCE + coaching van een workshop

IV. STATISTISCH OVERZICHT VAN HET JAAR 2017

Definitie : asiel en migratie

De beroepen ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in het kader van een asielprocedure betreffen alle beroepen ingesteld tegen de volgende beslissingen:

- Beslissing van het CGVS
- Beslissing tot binnenkomstweigering met teruggrijving (bijlage 11bis)
- Beslissing tot binnenkomstweigering met teruggrijving – Asielzoeker (bijlage 11ter)
- Beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13bis)
- Weigering tot inoverwegingname van een vluchtelingenverklaring (bijlage 13quater) opgeheven door de wet van 8 mei 2013 gepubliceerd in B.S. op 22 augustus 2013 in werking getreden op 1 september 2013
- Bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies)
- Beslissing tot weigering van binnenkomst met teruggrijving of terugleiding tot aan de grens (bijlage 25 quater)
- Beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater)
- Beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats (bijlage 39, 39bis, 39ter)

De andere beroepen betreffen het migratiecontentieux.

1. Overzicht van de inkomende beroepen (input)

a. Overzicht van de input

		ASIEL	MIGRATIE	Σ
2009	Σ	6337	6885	13222
	X	528	574	1102
2010	Σ	8855	6836	15691
	X	738	570	1308
2011	Σ	9933	11534	21467
	X	828	961	1789
2012	Σ	14557	14917	29474
	X	1213	1243	2456
2013	Σ	11707	16060	27767
	X	976	1338	2314
2014	Σ	8169	13518	21687
	X	681	1127	1807
2015	Σ	6090	11331	17421
	X	507	944	1452
2016	Σ	6626	9292	15918
	X	552	774	1327
2017	Jan	697	720	1417
	Feb	505	692	1197
	Maa	645	790	1435
	Apr	594	822	1416
	Mei	637	777	1414
	Jun	573	854	1427
	Jul	604	760	1364
	Aug	581	700	1281
	Sep	505	686	1191
	Oct	655	608	1263
	Nov	575	731	1306
	Dec	505	671	1176
	Σ	7076	8811	15887

	χ	590	734	1324
--	--------	-----	-----	------

Fig. 1: overzicht van de input - opsplitsing per type

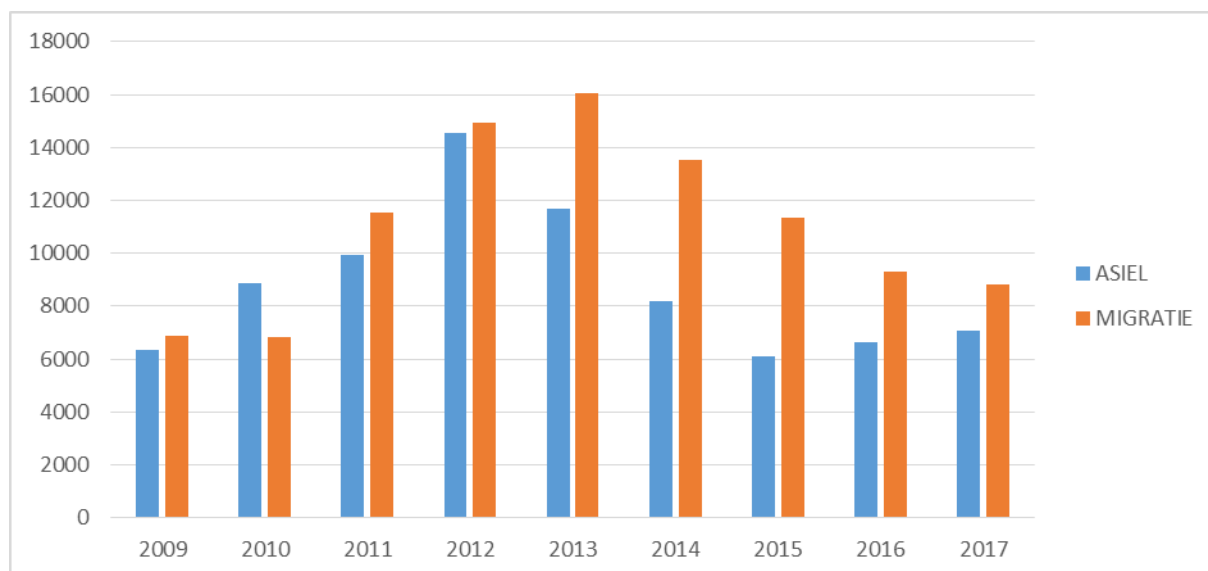

Fig. 2: grafiek van de input - opsplitsing per type

		Annulatie	Volle Rechtsmacht	Σ
2011	Σ	1470	8463	9933
	χ	122	705	828
2012	Σ	3624	10933	14557
	χ	302	911	1213
2013	Σ	2839	8868	11707
	χ	237	739	976
2014	Σ	1771	6398	8169
	χ	148	533	681
2015	Σ	1601	4489	6090
	χ	133	374	507
2016	Σ	1795	4831	6626
	χ	150	403	552
2017	Jan	119	578	697
	Feb	140	365	505
	Maa	139	506	645
	Apr	113	481	594
	Mei	126	511	637
	Jun	112	461	573
	Jul	122	482	604
	Aug	97	484	581
	Sep	115	390	505

	Oct	119	536	655
	Nov	125	450	575
	Dec	99	406	505
	Σ	1426	5650	7076
	χ	119	471	590

Fig. 3: overzicht van de input in Asiel – opsplitsing per procedure

b. Overzicht van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid (UDN)

		Σ
2009	Σ	553
	χ	46
2010	Σ	674
	χ	56
2011	Σ	684
	χ	57
2012	Σ	879
	χ	73
2013	Σ	1013
	χ	84
2014	Σ	986
	χ	82
2015	Σ	1168
	χ	97
2016	Σ	1282
	χ	107
2017	Jan	77
	Feb	110
	Maa	99
	Apr	75
	Mei	83
	Jun	65
	Jul	76
	Aug	58
	Sep	48
	Oct	97
	Nov	87
	Dec	90
	Σ	965
	χ	80

Fig. 4: output van de beroepen bij uiterst dringende noodzakelijkheid (UDN)

c. Overzicht van de versnelde procedures in Volle Rechtsmacht

		Niet- vastgehouden	Vastgehouden		
		WION*		1 ^{ste} WION meerv. Asiel**	2 ^{de} of volgende WION meerv. asiel
		1 maand 57/6/1+2	Verzoekschrift 15 dagen 39/77	Verzoekschrift 10 dagen 39/77-1	Verzoekschrift 5 dagen 39/77-1
2009	Σ	-	158	-	-
	χ	-	13	-	-
2010	Σ	-	215	-	-
	χ	-	18	-	-
2011	Σ	-	230	-	-
	χ	-	19	-	-
2012	Σ	-	306	-	-
	χ	-	26	-	-
2013	Σ	-	296	-	-
	χ	-	25	-	-
2014	Σ	625	158	70	19
	χ	104	13	12	3
2015	Σ	901	215	82	31
	χ	75	18	7	3
2016	Σ	550	230	93	37
	χ	46	19	8	3
2017	Jan	98	23	12	4
	Feb	105	21	2	4
	Maa	99	17	13	1
	Apr	93	15	5	3
	Mei	80	20	14	3
	Jun	84	18	2	4
	Jul	70	27	8	5
	Aug	85	16	8	8
	Sep	57	12	11	1
	Oct	71	18	9	4
	Nov	58	24	8	5
	Dec	81	20	8	4
	Σ	981	231	100	46
	χ	82	19	8	4

Fig. 5: input van de beroepen in versnelde procedures in VRM, opgesplitst per type versnelde procedure *: Door de wetswijziging van 10 april 2014 gepubliceerd in het B.S. op 21 mei 2014 (inwerkingtreding op 31 mei 2014), zijn er nieuwe versnelde procedures in VRM, waardoor er hiervoor slechts cijfers beschikbaar zijn vanaf 1 juli 2014.

*WION: Weigering in overwegingname

**Meerv. Asiel: Meervoudige asielaanvraag

2. Overzicht van de uitgesproken arresten (output)

		ASIEL	MIGRATIE	Σ
2009	Σ	7235	7690	14925
	χ	603	641	1244
2010	Σ	9954	7093	17047
	χ	830	591	1421
2011	Σ	12359	5893	18252
	χ	1030	491	1521
2012	Σ	12618	8569	21187
	χ	1052	714	1766
2013	Σ	12622	8500	21122
	χ	1052	708	1760
2014	Σ	8734	9836	18570
	χ	728	820	1548
2015	Σ	7808	15082	22890
	χ	651	1257	1907
2016	Σ	5986	13805	19791
	χ	499	1150	1649
2017	Jan	442	846	1288
	Feb	528	977	1505
	Maa	514	1224	1738
	Apr	404	811	1215
	Mei	445	1055	1500
	Jun	396	1027	1423
	Jul	276	599	875
	Aug	290	624	914
	Sep	583	1044	1627
	Oct	596	943	1539
	Nov	468	892	1360
	Dec	511	733	1244
	Σ	5453	10775	16228
	χ	454	898	1352

Fig. 6: overzicht van de output, opgesplitst per type

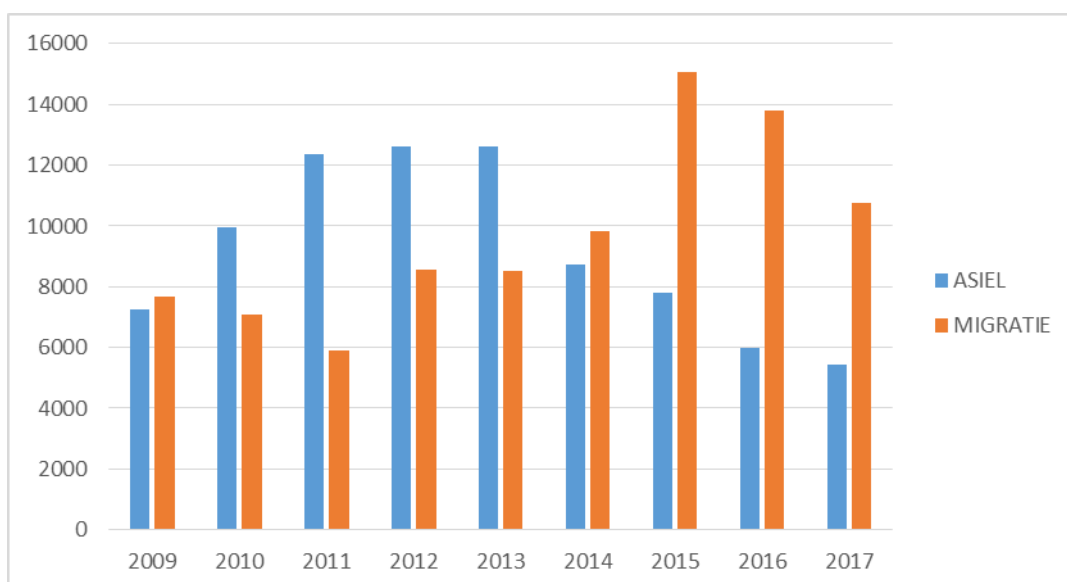

Fig.7: grafiek van de output, opgesplitst per type

		Annulatie	Volle Rechtsmacht	Σ
2011	Σ	1086	11273	12359
	χ	90	939	1030
2012	Σ	2575	10043	12618
	χ	215	837	1052
2013	Σ	2975	9647	12622
	χ	248	804	1052
2014	Σ	1995	6739	8734
	χ	166	562	728
2015	Σ	1951	5857	7808
	χ	163	488	651
2016	Σ	1680	4306	5986
	χ	140	359	499
2017	Jan	121	321	442
	Feb	144	384	528
	Maa	118	396	514
	Apr	97	307	404
	Mei	129	316	445
	Jun	75	321	396
	Jul	66	210	276
	Aug	145	145	290
	Sep	140	443	583
	Oct	230	366	596
	Nov	163	305	468
	Dec	135	376	511
	Σ	1563	3890	5453
	χ	130	324	454

Fig. 8: overzicht van de output in Asiel, opgesplitst per type procedure

Figuur 6, 7 en 8 (zie supra) brengen alle eindarresten in rekening, d.w.z. de arresten die het beroep bij de RvV afsluiten. Hierbij inbegrepen de verwerpsarresten in beroepen tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, zonder verzoek tot nietigverklaring in hetzelfde verzoekschrift.

3. Werkvoorraad van hangende beroepen van de RvV

			31 dec 2013		31 dec 2014		31 dec 2015		31 dec 2016		31 dec 2017	
Werkvoorraad RvV	Asiel	Σ	4658	16%	4099	13%	2368	9%	2844	13%	4356	20%
	Migratie	Σ	23944	84%	27566	87%	23697	91%	18981	87%	16946	80%
	Σ		28602	100%	31665	100%	26065	100%	21825	100%	21302	100%
Werkvoorraad RvV > 3 maand	Asiel	Σ	2388	10%	2725	10%	1124	5%	1391	8%	2774	16%
	Migratie	Σ	20446	90%	24601	90%	21290	95%	17132	92%	15081	84%
	Σ		22834	100%	27326	100%	22414	100%	18523	100%	17855	100%

Fig. 9: totale werkvoorraad van hangende RvV-beroepen

Bovenstaande tabel herneemt alle ingediende beroepen vanaf 1 juni 2007 waarvoor er nog geen eindarrest uitgesproken werd op de vermelde datum.

Serge Bodart
Eerste voorzitter